

ननु लघु च सुशीतं नैव पोष्यं घनञ्च
हरति पवनपित्तं झञ्जलहारि सत्यम् ॥
इति पाषाणनदीवारिगुणाः ॥ * ॥
सुघनविमलतोयं सैकतायाः प्रवाहं
न च भवति लघुत्वं झञ्जलहन्ति पित्तम् ।
भवति मधुरमेव किञ्चिदुष्णं कषायं
भवति च सुखजतच्छोषस्पर्शं निहन्ति ॥
इति सवाञ्जुकानदीवारिगुणाः ॥ * ॥

हिमवत्प्रभवा नद्यः पुण्या देवविसेविताः ।
घनपाषाणचिकतावाहिनी विमलोदकाः ॥
हन्ति वातकफं तोयं श्रमशोषविनाशनम् ।
किञ्चित् करोति वा पित्तं त्रिदोषप्रमनञ्जलम् ॥
मलयप्रभवा नद्यः शीततोयान्तोपमाः ।
हन्ति वातञ्च पित्तञ्च भ्रमशोषश्रमापहम् ॥
गङ्गा सरस्वती शोणं यमुना सरयुः सची ।
वेणा इरावती नीला उत्तरात् पूर्ववाहिनी ॥
हिमवत्प्रभवा ह्येता हिमसम्भवशीतलाः ।
समाः सर्वमुनेर्नद्यो वातझञ्जहरा वृणाम् ॥
आसां नवप्रतैर्युक्ता गङ्गा पूर्वसमुद्रगा ।
तथा चर्मन्वती वेन्वती पारिवाती तथा ॥
सिन्धु महाप्रदीप्ता च ऋषिकुल्या पयस्विनी ।
शेवन्ती शैवलिन्यञ्च सिन्धुयुक्ताः समुद्रगाः ॥
वातपित्तहरं नीरं त्रिदोषप्रमनः परम् ।
श्रमखानिहरं हृद्यं उत्तराशानुगामिनी ॥

इति नद्य उत्तरागुणाः ॥ * ॥
तापी तापा च गोलोमी गोमती शालिता मही ।
सरस्वतीयुता नद्यो नर्मदा पश्चिमागुगाः ॥
आसां जलं घनं शीतं पित्तघ्नं कफघ्नतथा ।
वातदोषहरं हृद्यं कङ्कजुष्टविनाशनम् ॥
पश्चिमाद्रिसमुद्भूता गौतमी पुण्यभावना ।
अस्याः शीतं जलं वापि कफवातविकारघ्नम् ॥
पित्तप्रशमनं बल्यं मूत्रदोषविकारघ्नम् ।
पुण्या पयस्विनी वेता प्रणीता च वरानना ॥
दोषा गोवर्द्धनी चान्या गौतम्यानुगता इमाः ।
आसां जलं घनं नातिवातझञ्जविकारघ्नम् ॥
पूर्वसागरमाधेव नद्यो नवप्रतैर्युताः ।
कावेरी वीरान्ता च भीमा चैव पयोष्णिकाः ॥
विभादरी विष्णान्ता च गौरीदा मदनखसा ॥
अन्वती चापरा नद्यो दक्षिणाद्रिगमा हिमाः ।
अथैकश्री न सेवेत युक्तायाञ्च पृथक् पृथक् ॥
चञ्जवा परिषङ्गा च शतानाञ्चैकविंशतिः ।
क्रौञ्चं क्रौञ्चं भवेत् कुल्या योजने योजने नदी ॥
योजनद्वयतो त्रया महानीरा उधैर्नदी ॥

इति हारीते प्रथमे स्थाने सप्तमेऽध्याये ॥
“पश्चिमोदधिगाः शीतवहा याश्चामलोदकाः ।
पण्याः समावाप्ता नद्यो विपरीतास्ततोऽन्याः ।
उपलास्तालानाञ्चैपविच्छेदेः खेदितोदकाः ॥
हिमवन्मलयोद्भूताः पण्यास्ता एव च स्थिराः ।
रुमिश्रीपदङ्कुकच्छशिरोरोगान् प्रकुर्वते ॥
प्रयुक्तया परान्तोत्था दुर्गमाभिमतेन्द्रजाः ।
उत्थञ्जीपदातङ्गान् सस्यविन्योद्भवाः पुनः ॥
कृष्टपङ्कुशिरोरोगान् दोषघ्नाः पारिपात्रजाः ॥

वलपौरुषकारिण्यः— ॥
इति बाभटे सूत्रस्थाने पञ्चमेऽध्याये ॥
“तत्र नद्यः पश्चिमाभिमुखाः पण्या लघूदकत्वात् ।
पूर्वाभिमुखास्तु न प्रशस्यन्ती गुरुदकत्वात् ।
दक्षिणाभिमुखा नातिदोषलाः साधारणत्वात् ॥”
“प्रायेण नद्यो मरुदु सतिक्ता लवणान्विताः ।
इषत्कषाया मधुरा लघुपाका बले हिताः ॥”
इति सुश्रुते सूत्रस्थाने ४५ अध्याये ॥
“वसुधा कौटसर्पायुमलसम्बन्धितोदकाः ।
वर्षाजलवहा नद्यः सर्वदोषसमीरणाः ॥”
इति चरके सूत्रस्थाने २७ अध्याये ॥
भारतवर्षे नद्यो यथा । गङ्गा सिन्धुः सरस्वती
शतद्रुः वितस्ता विपाशा चन्द्रभागा सरयुः
यमुना इरावती देविका कुङ्गुः गोमती धृत-
पापा बाहुदा द्व्यदती कौशिकी निखीरा
गङ्गुकी चक्षुश्रुती लोहिता । इत्येता हिमवत्-
पादनिर्मताः । वेदसूतौ वेदवती सिन्धुः अपर्णा
चन्दना सदाचरा रोहिपारा चर्मन्वती
विदिशा वेन्वती वयनी । इत्येताः पारिपात्रो-
द्भवाः ॥ शोणा ज्योतीरथा नर्मदा सुरवा
मन्दाकिनी दशार्वा चित्रकूटा तमसा पिप्पला
करतोया पिशाचिका चिचोतुपला विशाला
वज्रुका बालुका वाहिनी सुक्तिमती विरत्रा
पङ्क्तिरीरिवी । इत्येता ऋषप्रसूताः ॥ मणि-
आजा शुभा तापी पयोष्णी श्रीघोदा वेष्वा
पाशा वेतरणी वेदी पाला कुसुमती तोया दुर्गा
अन्वा गिरा । एता विन्यपादीद्भवाः । गोदा-
वरी भीमरथी कल्या वेणा वज्रुला तुङ्गभद्रा
सुप्रयोगा ब्रह्मकावेरी शतमाला तान्त्रपर्णी
पुष्पावती उत्पलावती । इत्येता मलयजाः ॥
त्रियामा ऋषिकुल्या इक्षुरा त्रिविदाला मूलिनी
वंशवरा महेन्द्रतनया ऋषिका लुवती मन्द-
गामिनी पलाशिनी । इत्येताः सुक्तिमत्प्रभवाः ।
एताः प्राधान्येन कुलपर्वतनदाः । शेषाः क्षुद्र-
नद्यः । इति वराहपुराणम् ॥ * ॥
“केलासपादसम्भूतं पुण्यं शीतजलं शुभम् ।
मन्दोदकं नाम सरः पयस्तु दधिसन्निभम् ॥
तस्मात् प्रभवते दिव्या नदी मन्दाकिनी शुभा ।
दिव्यञ्च चन्दनान्न तस्यास्तीरे महदनम् ॥
प्रागुत्तरेण केलासात् दिवं सौमन्यिकं गिरिम् ।
सन्ध्यातुमयं दिवं श्रवलं पर्वतं प्रति ॥
चन्द्रप्रभो नाम गिरिः ससृजो रत्नसन्निभः ।
तत्समीपे सरो दिव्यमच्छोदनाम विश्रुतम् ॥
तस्मात् प्रभवते दिव्या नदी स्रच्छोदका शुभा ।
तस्यास्तीरे वर्णं दिवं महच्चैरर्यं शुभम् ॥
तस्मिन् गिरौ निवसति मणिभद्रः सहस्रगुगः ।
यच्चः सेनापति क्रौण्डिकैः परिवारितः ॥
पुण्या मन्दाकिनी चैव नदी स्रच्छोदका शुभा ।
महोमखलमध्ये तु प्रविष्टे ते महोदधिम् ॥
केलासादक्षिणपार्श्वे शिवं सर्वविधिं गिरिम्
मनःशिलाभयं दिवं श्रवलं पर्वतं प्रति ॥
लोहितो हिमशङ्खस्तु गिरिः सूर्यप्रभो महान् ।

तस्य पादे महद्दिव्यं लोहितं सुमहत् सरः ॥
तस्मात् प्रभवते पुण्या लोहितञ्च नदी महान् ।
देवारण्यं विशोकञ्च तस्य तीरे महदनम् ॥
तस्मिन् गिरौ निवसति यक्षो मणिधरो बली ।
सौम्यैः सधार्मिकैश्चैव गुरुकैः परिवारितः ॥
केलासात् पश्चिमोद्रीणां ककुद्गानीवधीगिरिः ।
ककुद्गति च रदस्य उत्पत्तिस्तत्किङ्कजतः ॥
तदङ्गनन्तैककुदं श्रेणं त्रिककुदं प्रति ।
सन्ध्यातुमयस्तत्र सुमहद्देवुतो गिरिः ॥
तस्य पादे महद्दिव्यं मानवं सिद्धसेवितम् ।
यस्मात् प्रभवते पुण्या सरयूलोकापावनी ॥
केलासात् पश्चिमामाशां दिव्यः सर्वविधिगिरिः ।
अरुणः पर्वतश्चेष्टो रत्नधातुविभूषितः ॥
भवस्य दधितः श्रीमान् पर्वतो हिमसन्निभः ।
तस्य पादे महद्दिव्यं सरः काञ्चनबालुकम् ॥
तस्य पादात् प्रभवति श्रेणोदं नाम तत् सरः ।
तस्मात् प्रभवते पुण्या नदी श्रेणोदका शुभा ॥
वा बहुशुशीतयोर्मध्ये प्रविष्टा पश्चिमोदधिम् ।
अभ्युत्तरेण केलासं शिवं सर्वविधिं गिरिम् ॥
गौरान् पर्वतश्चेष्टं हरितालमयं प्रति ।
हिरण्यप्रदङ्गः सुमहान् दिव्योवधिभयो गिरिः ॥
तस्य पादे महद्दिव्यं सरः काञ्चनबालुकम् ।
रम्यं विन्दुसरो नाम यत्र राजा भगोरथः ॥
गङ्गार्थं स तु राजविदवाय बहुलाः समाः ।
तत्र त्रिपथगा देवी प्रथमस्तु प्रतिष्ठिता ॥
सोमपादात् प्रसूता सा सप्तधा प्रतिभण्यते ।
भवस्य साङ्गि पतिता संरुद्धा योगमायया ॥
ततो विस्मयामास सप्त स्रोतांसि गङ्गाया ।
त्रीणि प्राचीमभिमुखं प्रतीचीं त्रीण्येषैव च ॥
स्रोतांसि त्रिपथायास्तु प्रथमपदान्न सप्तधा ।
नलिनी ह्यादिनी चैव पावनी चैव प्राच्यगा ॥
शीता वङ्गुञ्च सिन्धुञ्च तिस्रस्ता वै प्रतीच्यगा ।
सप्तमी त्वगुगा तासां दक्षिणेन भगौरथम् ॥
तस्माद्गागीरथी सापि प्रविष्टा दक्षिणोदधिम् ।
सप्तैताः प्रावयन्ति सा वर्षन्तहिममाङ्गयम् ॥
प्रसूताः सप्त नद्यस्तु शुभा विन्दुसरोद्भवाः ।
तान् देशान् प्रावयन्ति सा श्लेष्मप्रायाञ्च सर्वशः ॥
सलिजान् कुसुराञ्चोन्नान् बन्धुरान् यवनान्
स्रजान् ।

सूनुकुलाञ्च कुलत्याञ्च अङ्गलौक्यावरान् यान् ॥
लत्वा द्विधा हिमवन्तं प्रविष्टा दक्षिणोदधिम् ।
अथ चीनमरुञ्चैव कालकाञ्चैव पूलकान् ॥
सुवारान् बन्धुरान् कारान् पञ्चान् पारदान्
शकान् ।
एतान् जनपदं न वङ्गः प्रावयन्नुदधिं गता ॥
वरदानं कूटजाञ्चैव गान्धारानौरसान् कङ्कनम् ।
शिवसौरानिन्द्रमरुन् वसातीन् समतेजसा ॥
सैन्धवारङ्गकाविरान् कुपयान् भीमरौरुकान् ।
शुनासुखाञ्चोर्ध्वमरुन् सिन्धुरेतामिधिवते ॥
गन्धर्वान् किन्नरान् यक्षान् रक्षोविद्याधरी-
रमान् ।
कलापग्रामकाञ्चैव तथा किंपुरुषात्तरान् ॥